

מ"ת 12438/04/14 - מדינת ישראל נגד ע.ע.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 אפריל 2014

מ"ת 12438-04-14 מדינת ישראל נ' ע' (עציר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי

נגד
המשיב

ע.ע. ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו ביצוע עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים, סחיטה באיומים, הדחה בחקירה), שבוצעו לכאורה כלפי אחייניתו א.ע קטינה ילידת 1998 (להלן: "המתלוננת").

2. **רקע כללי בתמצית-נטען**, כי בחודש נובמבר 2013 ברחה המתלוננת מבית הוריה בדרום ושהתה במקומות שונים בצפון הארץ. בסוף חודש דצמבר 2013 חזרה המתלוננת להתגורר בדרום הארץ, בביתו של השיח' ע.א. (להלן: "ע.ע.") ובהמשך באמצע חודש פברואר 2014 חזרה המתלוננת לחיות בבית הוריה. עוד נטען, כי במהלך תקופת היעדרותה של המתלוננת מהבית המשיב היה עמה בקשר טלפוני, והיה מעורב באופן פעיל בהליכי החזרתה, תחילה אל ביתו של ע.ע. ובהמשך אל בית הוריה.

3. נטען, כי לאחר שהמתלוננת שבה אל בית הוריה, במספר רב של הזדמנויות שוחח המשיב עם המתלוננת בטלפון, פגש אותה בסלון בית הוריה, וכן ברכבו. בהיותם לבדם, בקש המשיב לברר עם המתלוננת פרטים אודות נסיבות בריחתה מהבית. בנוסף אמר לה שהוא אוהב אותה, ועשה בה מעשים מגונים בהיותה קטינה, בת משפחתו, בכך שנגע בגופה, בידה, ברגלה ובחזה, לשם גירוי או סיפוק מיני, ושלא בהסכמתה החופשית.

4. המעשים המיניים בתמצית - בהיותם בסלון כשדלת הסלון סגורה אמר לה שהוא "אוהב אותה כחברה ולא כדוד", ואז אחז בידיה וניסה לנשקה על פיה. המתלוננת הדפה אותו ואמרה לו שמעשיו "אינם טבעיים". בהזדמנות אחרת בעודם ברכב נגע בחזה מעל בגדיה וניסה לנשקה על פיה. המתלוננת בתגובה הרחיקה את המשיב. בהזדמנות נוספת בעודם ברכב הושיט את ידו, ולחץ בחוזקה על ירכה של המתלוננת. בהזדמנות אחרת בעודם ברכב בדרכם לרופא, עצר המשיב את הרכב, והכניס את ידו לתוך חולצתה של המתלוננת, דרך פתח הצוואר, לטף את חזה ונשק אותה על פיה. בשלב זה התקשר ע.ע. אל

המשיב והמשיב חדל ממעשיו.

5. אשר למעשה הסחיטה באיומים, נטען כי המשיב, במספר מועדים שונים, במהלך האירועים המתוארים לעיל, אמר למתלוננת שהוא יודע פרטים אישיים אודותיה, ואיים כי יחשוף פרטים אלה בפני בני משפחתה, במידה ולא תעשה מה שיבקש ממנה לעשות .

6. אשר למעשה הדחה בחקירה, נטען כי בתאריך 1.3.2014, הגיעה המתלוננת אל משטרת עיירות, ודיווחה על כך שאשתו של המשיב תקפה את אחותה. לבקשת המשיב וע. שהגיעו אף הם לתחנת המשטרה, לא מסרה המתלוננת תלונה .

7. ב"כ המבקשת טען כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב, והן: הודעות המתלוננת, עימות בין המשיב לבין המתלוננת במסגרתו הטיחה המתלוננת במשיב שביצע בה את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, עדויות הוריה של המתלוננת, שיחות מוקלטות שנהל המשיב עם המתלוננת, מכתב שמסרה המתלוננת שנכתב על ידי המשיב כאשר בבדיקה גרפולוגית נקבע שקיימת אפשרות שכתב היד נכתב על ידי המשיב . משעומת עם הקלטה של שיחות בינו לבין המתלוננת אישר כי מספר הטלפון שלו, אולם הכחיש שהוא הדובר בשיחות.

אשר לעילת המעצר נטען כי, קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21 (א)(1) לחסד"פ, שכן המשיב במעשיו מסכן את ביטחון הציבור בכלל ואת ביטחון המתלוננת בפרט, שכן המשיב בצע לכאורה עבירות מין בקטינה בת משפחתו, תוך ניצול הקשרים המשפחתיים והפעלת אמצעי לחץ שונים על המתלוננת. עוד נטען, כי התנהגותו של המשיב מעידה על בעיה בשליטה בדחפים מיניים ועל חוסר גבולות, ואלה מלמדים על מסכנותו. עוד נטען, כי קמה עילת מעצר נוספת בדמות חשש לשיבוש הליכי משפט, בשים לב לקרבה המשפחתית בין המשיב לבין המתלוננת, וכן עצם העובדה שמיוחסת למשיב, בין היתר עבירה של הדחה בחקירה. מכל האמור לעיל עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

8. ב"כ המשיב מנגד, טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב. נטען, כי בחומר החקירה מצוי מסמך בו צוין "במסגרת תיק אחר שמתנהל בצפון- המתלוננת מסרה מספר גרסאות- חלקן שקריות. על בסיס הודעתיה של המתלוננת הוגש כתב אישום, שמנוהל על ידי פרקליטות מחוז צפון". על רקע תוכן מסמך זה טוען הסניגור, כי גם להודעותיה של המתלוננת כנגד המשיב יש להתייחס בביטול שכן מדובר במתלוננת שקרנית. עוד טוען הסניגור, כי אף חוקריה של המתלוננת הטילו ספק באמינות גרסתה ולעניין זה שאלו אותה מדוע יזמה שיחות לטלפון הנייד של המשיב בזמן שטענה שהוא מטריד אותה. עוד נטען, כי המתלוננת מוסרת גרסאות סותרות בנוגע למעשים המיניים, שכן פעם אומרת שהמשיב ניסה לנשקה, ופעם אחרת אומרת שהמשיב נישק אותה על הפה. אשר לתמליל השיחות המוקלטות בין המשיב למתלוננת נטען, כי תוכן השיחה באם נושא אופי מיני ובאם לאו ניתן לפרשניות שונות שכן הדברים נאמרו בשפה הערבית. אשר למכתב שלטענת המתלוננת נכתב על ידי המשיב ובו הוא מגלה שחש אהבה כלפיה, נטען שתוצאות הבדיקה הגרפולוגית לא תומכת באופן חד משמעי כי המכתב נכתב על ידו של המשיב אלא נקבע כי **קיימת אפשרות** שכתב היד נכתב על ידו.

על כן ובהעדר ראיות לכאורה עתר הסניגור לשחרר את המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט .

דין והכרעה

9. ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (ראה: בש"פ 10234/08 **אבולקיעאן נ' מדינת ישראל**). ההלכה היא, כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה: בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**). בשלב המעצר, אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפריכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה: בש"פ 6982/10 **דני ארביב נ' מדינת ישראל**). בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראה: בש"פ 352/11 **ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל**).

10. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לחובת המשיב במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה שציינתי לעיל. מסקנה זו מתבקשת, כמו בתיקים רבים מעין אלה, נוכח עדותה של המתלוננת שהיא הציר המרכזי בחומר הראיות. מעיון בכלל הודעות המתלוננת (9.3.2014, 26.3.2014, 30.3.2014, 6.4.2014, 1.4.2014), לרבות העימות שנערך בין המתלוננת למשיב (מיום 26.3.2014) עולה לכאורה גרסה עקבית לתיאור המעשים נשוא כתב האישום ונסיבות ביצוען. תימוכין למעשים המיניים המתוארים בגרסת המתלוננת נמצא בתוכן תמלול השיחות המוקלטות שהתקיימו לכאורה בין המתלוננת למשיב. לדוגמא :

בהקלטה מס' 1

המשיב- אני אראה לך את האינטרנט כולו...ואראה לך מה יש בו... תזהירי להשתגע...קק לי רוצה לישון... אצלך... מחממת אותי... או שאני תופס לך את היד...או שאני אשן בחיבוק שלך...להריח את החזה שלך...מחר אני אראה אותך אם את לא יודעת אני אלמד אותך.

בהקלטה מס' 2

המשיב- אני מקווה שאני בחזה שלך יושן מה את אומרת ... הרימונים האלה אני אאבד לך אותם...למה את רוצה לישון? נרדמת או נמסת איזה מהם?...הרימונים מה מצבם...תשמעי הרימונים אצלך איך?"

המתלוננת- "אבא שאל אותי מי מדבר אתך אמרתי לו דוד שלי ע".

עוד לעניין זה אציין, כי האזנתי לדיסקים המתעדים את השיחות שהוקלטו והתרשמתי מהטונוטציה בדברי המשיב, המלמדים לכאורה על האופי המיני של השיחה, שאינה משתמעת לשני פנים, כטענת הסנגור.

בנוסף, בחומר החקירה קיימות הודעות הוריה של המתלוננת. במסגרתם מסרו (בעיקר אביה), כי המתלוננת השמיעה להם שיחות מוקלטות בינה לבין המשיב המעידות לכאורה על תכנים לא ראויים בין דוד לאחיינית. כמו כן, האב אישר את גרסת המתלוננת, לפיה הוא דרש ממנה למחוק את ההקלטות כי הוא "לא מעוניין בבעיות בתוך המשפחה".

עוד עולה מתיק החקירה, כי חלק מההקלטות הושמעו להוריה, והאחרונים אישרו כי הדוברים הינם המשיב ובתם המתלוננת. עוד אישרו, כי המשיב נהג להגיע לביתם לשוחח עם המתלוננת גם בסלון וגם ברכב כשהם לבדם. לתומם סברו שמטרת המפגשים הייתה כדי שהמשיב, בתור הדוד שלה, יסייע למתלוננת על רקע המצוקה שנקלעה אליה, עקב בריחתה מהבית וחזרתה שוב. לרבות מול לשכת הרווחה.

המשיב מנגד, הכחיש את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. עם זאת, אישר את גרסת המתלוננת כי לפעמים נפגש ושוחח איתה ביחידות בסלון ביתם, וגם ברכבו כפי שתיארה המתלוננת. זאת על מנת לשוחח איתה על מצבה בעקבות בריחתה וחזרתה לשבת. לגרסתו לא היו בדברים שום כוונה מינית שכן יחסו אליה הינו יחס של דוד לאחיינית.

11. אשר להשגות הסניגור רובן ככולן נוגעות לשאלת מהימנות ואמינות גרסת המתלוננת, שמקומן, מטבע דברים, בהליך העיקרי ולא בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה.

12. כנגד המשיב מתקיימת עילת מעצר בהתאם לסעיף 21 (א)(1)(ב) לחסד"פ וכן מתקיימת עילת מעצר נוספת בגין חשש לשיבוש הליכי משפט, בשים לב לקרבה המשפחתית בין המשיב למתלוננת וכן העובדה שלמשיב מיוחסת עבירה של הדחה בחקירה. דומני שבמכלול הנסיבות, עוצמתה של עילת השיבוש הינה גבוהה שספק אם ניתן לאיינה בחלופת מעצר.

13. עם זאת, בהתאם למצוות המחוקק בסעיף 21(ב) לחסד"פ, נותר אפוא לבחון האם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך של חלופת מעצר. מובהר כי אין בעצם הפניית המשיב לקבלת תסקיר כדי להעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום.

14. הדיון יידחה לקבלת תסקיר ליום 22.5.2014 שעה 10:00.

15. המזכירות תזמן את המשיב לדיון באמצעות שב"ס.

עותק ההחלטה יישלח לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ד, 27/04/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט